

Rosa på bal

Evert Taube

Rosa på bal (S) af Evert Taube (1890-1976)

Tänk att jag dansar med Andersson,
 lilla jag, lilla jag,
 med Fritiof Andersson!
 Tänk att bli uppjuden av en så'n
 populär person!
 Tänk, vilket underbart liv, det Ni för!
 Säg mig, hur känns det att vara charmör,
 sjöman och cowboy, musiker, artist...
 Det kan väl aldrig bli trist?
 Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
 har man som Er kavaljer.
 Vart jag än ställer min kosa,
 aldrig förglömmar jag Er.
 Ni är en sångmö från Helikons berg.
 Åh, fröken Rosa, er linje, er färg,
 skuldran, profilen med lockarnas krans,
 ögonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Andersson,
 lilla jag, inspirera Fritiof Andersson!
 Får jag kanhända min egen sång,
 lilla jag, nå'n gång?
 "Rosa på bal", vackert namn, eller hur?
 Början i moll och finalen i dur.
 När blir den färdig, herr Andersson, säg,
 visan Ni diktar till mig?
 Visan om Er, fröken Rosa,
 får Ni ikväll till Ert bord.
 Medan vi talar på prosa
 diktar jag rimmande ord.
 Tyst! Ingen såg att jag kysste Er kind.
 Känn hur det doftar från parken av lind!
 Blommande lindar kring månbelyst stig...
 Rosa, jag älskar dig!